

Derfor vil jeg bare spørge, for det første om det ikke er en utrolig ubehagelig måde at drive politik på, at man skal have noget på den måde, og for det andet om det ikke bekræfter én og omverdenen i, at det jo ikke kun er os i Socialdemokratiet, det er også Dansk Folkeparti og alle mulige andre, der opfattede det her, som regeringen spillede ud med, og den finanslovaftale med Dansk Folkeparti, som om Det Danske Center for Menneskerettigheder var nedlagt, i hvert fald i den form, vi kender det i dag.

Det kan godt være, der kunne komme en anden form. Vi har ikke set nogen model på det, og derfor kunne vi ikke forholde os til det. Den kommer jo givetvis senere i et lovforslag, men det er bare vigtigt at få understreget, at hele forløbet har været katastrofalt, og det er vi meget kedede af. Vi tror, det har skadet hele Danmarks omdømme, og vi tror, at det har skadet arbejdet for menneskerettigheder også her i Danmark.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Nu er så at sige alt det, jeg kan høre i fru Pia Christmas-Møllers indlæg, skønt det er fremsat en anelse arrigt, forholdsvis betryggende. Det er o.k., at man siger, at det sådan set var det, man sagde fra begyndelsen med sammenlægningen, og at det ikke skulle forstås på anden vis osv., sådan kan vi andre også få brug for en gang imellem at skulle redde os ud af en klemme, men det, som jeg ikke kan finde ud af, er, om fru Pia Christmas-Møller er klar over, hvor problematisk ordet »sammenlægning« faktisk er.

Hvis man går over i Paris-principperne, så er netop afhængigheden både økonomisk, personaleæssigt, administrativt osv. en meget, meget vigtig del, netop for at man ikke skal kunne blive kørt rundt med. Og der vil jeg da godt, også for at spare min egen taletid senere hen, have fru Pia Christmas-Møller til her at bekræfte, at der er Paris-principperne det, der er det afgørende for, hvordan centeret skal arbejde.

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Jeg skal prøve at se mindre arrigt ud, for jeg føler mig overhovedet ikke spor arrigt.

Jeg kan til det sidste spørgsmål svare klart ja, det er Paris-principperne, som ligger til grund, og det vil fru Margrete Auken også kunne konstatere ved selvsyn, når hun får lejlighed til at læse lovforslaget. Der er tale om uafhængighed med en forskningsmæssig synergieffekt og en

administrativ effektiviseringsgevinst. Det er det, der er lagt op til, det er det, der er sagt hele tiden.

Til hr. Jeppe Kofod: Socialdemokratiets bekymring for Danmarks udenrigspolitiske placering kan på baggrund af dagens debat ikke gøre et større indtryk på mig. Ærlig talt føler jeg, at man er bagstræberisk. Man forsøger at skabe problemer, hvor der ikke er problemer, man søger at hæfte sig ved noget, der måske kunne have været et problem. Jeg synes ærlig talt ikke, det er noget, der gavner hverken Socialdemokratiets eller Danmarks placering udenrigspolitisk. Jeg synes, det er lidt trist, at Socialdemokratiet vælger den tilgang til debatten, men det er deres valg.

Angående forløbet omkring det aftalegrundlag, der er indgået med Dansk Folkeparti, kan jeg sige, at vi har fundet en løsning, som er fremadrettet. Der har på intet tidspunkt været tale om, at centeret skulle nedlægges. Der har været tale om en sammenlægning. Man har fremlagt en løsning, som efterlever alle principper om uafhængighed. Det er man enige om. Jeg synes ærlig talt, at det er en god udgang på det forløb, der har været. Jeg håber, Socialdemokratiet på et tidspunkt vil sande, at det er rigtigt.

Første næstformand (Svend Auken):

Og så er det fru Margrete Auken som ordfører.

Margrete Auken (SF):

Ja, det tager tid, og det koster at få en tyk bankbog i troværdighedsbanken. Det er faktisk det eneste sted, Danmark kan blive internationalt rig, nemlig hvis vi sørger for at få sat en masse ind på den konto.

Det kan gå meget hurtigt med at blive blanket af, sådan så man pludselig står med en næsten tom konto. Jeg tror nok, at regeringen i øjeblikket undervurderer, hvad der er sket internationalt, at vi fremstår som et tredjerangsland, at mange oplever Danmark som fuldstændig uinteressant. Der er oven i købet nogle, der bruger os som skræmmebillede. Tidligere var vi et forbillede, nu er vi et skræmmebillede.

Jeg fik refereret fra min datter i Berlin, hvor Joschka Fischer havde talt på universitetet, tror jeg, det var, og havde nævnt Italien, Østrig og Danmark i samme åndedrag, og det syntes hun ikke var sjovt. Den samme melding kommer altså fra mange forskellige rundtomkring, at Danmark er blevet et land, som man måske har gode venner i og derfor gerne vil have med at gøre,